

idligere havt Leilighed til i Udvalget at behandle dette Forslag, og da der ikke her i Salen er indbragt nye Momenter, maa jeg paa Udvalgets øvrige Medlemmers Begne erklære, at vi ikke se os istand til at slutte os til det. Spørgsmaalet om Forfremmelseslister og Forfremmelsesraad er jo et af dem, der have været gjorte til Gjenstand for særlig Omtale i Thinget, og jeg skal derfor ogsaa sige et Par Ord derom, skjøndt jeg isørigt i det Væsentligste kan henholde mig til, hvad der nu sidst fremkom fra det ærede Medlem for Randers (M. P. Jensen). Det har, som jeg allerede tidligere har sagt, ikke været vor Hensigt ved vort Ændringsforslag at faae netop de Regler fastslaaede, som der staa med Hensyn til Bestemmelserne for Forfremmelseslister, om disse affattes under den ene eller den anden Form, om der staaar lidt mere eller lidt mindre i den Henseende i Lovens er temmelig underordnet, og jeg skal gaa saa vidt, at jeg skal indrømme, at selv om der ikke i Lovforslaget kom til at staa noget Særligt om Forfremmelseslister, kunde jeg godt finde mig deri. Overhovedet er jeg nemlig fuldstændig villig til at slutte mig til den Anskuelse, at, hvor man paa nogen Maade kan, bør man overlade saa meget som muligt til Administrationen; men paa den anden Side er der andre Hovedpunkter, som efter min Opfattelse ikke kunne udelades af Lovens, idet man derved vil udsætte sig for, at der af Administrationen kan ske Afvigelse fra disse, som man ikke kan anse for heldige. Hvad det navnlig kommer an paa for mig, er at faae fastslaaet Bestemmelser om, at det er et Raad, at det er mere end en enkelt Mand, der har Officerernes Skjæbne i sin Haand. Det er allerede nævnt, at et saadant Forhold finder Sted andesteds, og det er altsaa klart, at man idetmindste andre Steder har vidst at se bort fra de konstitutionelle Indvendinger, der kunne gjøres derimod, og ikke har fundet de militære Ulemper af en saadan Bestaffenhed, at man fastholdt sin Modstand paa Grund deraf. Nu blev der vel af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Evermoes) fremsat et Billede af, hvor ulykkelige de kommanderende Generaler vilde være stillede, naar de ikke kjendte Noget til den Raagjældende. Naar han spørger, hvorledes de kommanderende Generaler ville være stillede, naar de skulle indtræde som Medlemmer af dette Raad, saa vil jeg give det Svar, at de ville være vanskelig stillede; men idet man indrømmer dette, maa man ogsaa indrømme, at de dog altid ville være langt mindre vanskelig stillede end den, der pludselig udnævnes til Krigsminister og derved stilles ligeoverfor Forhold, der ere ham fuldstændig fremmede. Jeg anser det saa overordentlig vigtigt for Landen i Hæren, at der her gjør sig ensartede Anskuelser gjældende. Men det bliver netop saa meget mere vanskeligt, jo mere samvittighedsfuldt Spørgsmaalet behandles.

Just derved komme de individuelle Opfattelser om, hvad Lovens bestemmer, til at lede til forskjellige Bedømmelser af Personerne. Jeg anser det derfor for langt bedre, at der er et Forfremmelsesraad. Det er mig mindre vigtigt, paa hvad Maade det er sammensat; dersom den høitærede Minister kan slutte sig til Tanken derom, naar det sammensættes paa anden Maade, s. Ex. saaledes som Marinens, vil jeg vistnok ogsaa i den Henseende uden Vanskelighed kunne følge ham. Hovedsagen for mig er kun, at det stilles saaledes, at der er en Kontinuitet, en vis Fasthed i Principerne for Bedømmelsen af Officererne, og at det er Mand, der høre til selve Hæren, som faae Leilighed til at tage Ansvar for saadanne Bedømmelser. Jeg betragter Ansvar for disse Forhold som saa stort, at jeg ikke saaledes som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Evermoes) kan gaa med til at lægge alt Ansvar over paa Krigsministeren. I Almindelighed vil det være for stort for ham, og hans Forretningsomraade er saa omfangsrigt, at det er meget naturligt i den Henseende at gjøre det mindre ved at lægge Ansvar for Officerernes Bedømmelse over paa et Raad af Mand, der volig kunne have Tid til at forberede sig dertil og til at samle alle de Materialier, der ere nødvendige. Jeg kan derfor ikke Andet end tilraade ærede Medlemmer at stemme for vore Ændringsforslag, idet jeg isørigt forudsætter for deres som for mit Bedkommende, at de egentlig derved kun godkjende Spørgsmaalet om det Æsttelige i, at det lægges i et Forfremmelsesraads Haand at bedømme Officererne. For saavidt der senere maatte komme Ænderingsforslag i samme Retning som det, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) til MarineLovens, tror jeg ikke, der fra min Side vil være Noget til Hinder for at gaa ind derpaa, idet jeg tror, at Forholdet i Virkeligheden vil blive det samme, enten saadan Ændering vedtages eller ei. Der er af et æret Medlem (Kofod) stillet Forslag med Hensyn til Bornholms Væbnings Ordning. Jeg kan i den Henseende være enig med den ærede Minister i, at Væbningen vil faae en vis Etyrrelse ved Vedtagelsen af Forslag, der gaa i Retning af dem, det ærede Medlem har fremsat, men paa Udvalgets Begne kan jeg ikke gaa videre end at sige, at, da Motiveringen af Forslagene først er fremkommen idag, og vi aldeles ikke have faaet nogen tilstrækkelig Oplysning om deres finansielle Betydning maa Udvalget forbeholde sig sit Standpunkt til Forslagene, efter at have havt Leilighed til mellem 2den og 3die Behandling at overveie dem. Hvorvidt det ærede Medlem efter Omstændighederne derfor nu vil fastholde sine Forslag eller henstille dem til nærmere Overveielse senere, skal jeg ganske henstille til ham. Jeg kan sympathisere med Tanken i hans Forslag, men da jeg ikke kan bedømme Forslagene, der have foreligget i for